

4th NCLA2019 ABSTRACT

เอกสารรวบรวมบทความย่อ

การประชุมวิชาการระดับชาติ สาขาภูมิสถาปัตยกรรม ครั้งที่ 4

วันเสาร์ที่ 31 สิงหาคม 2562 ณ โรงแรมจัสมิน ซิตี้ สุขุมวิท 23

The 4th National Conference on Landscape Architecture

4th NCLA2019 INCLUSIVE Landscape

31.08.2019 | 12.00-16.00 | Jasmine City Hotel

เอกสารรวบรวมบทความย่อ (Abstract)

การประชุมวิชาการระดับชาติ สาขาภูมิสถาปัตยกรรม ครั้งที่ 4

The 4th National Conference on Landscape Architecture - NCLA2019

หัวข้อ “Inclusive Landscape”

วันเสาร์ที่ 31 สิงหาคม 2562 เวลา 12.00 – 16.00 น.

ณ โรงแรมจัสมิน ซิตี้ สุขุมวิท 23

จัดทำโดย :

สาขาวิชาภูมิสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ร่วมจัดโดย :

ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หลักสูตรภูมิสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม

มหาวิทยาลัยแม่โจ้

ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

หลักสูตรภูมิสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศิลปากร

หลักสูตรภูมิสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ผังเมืองและนฤมิตศิลป์

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

หลักสูตรภูมิสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

The 4th National Conference on Landscape Architecture - NCLA2019

ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อาสาฬห์ สุวรรณฤทธิ์

บรรณาธิการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัทธมน เสนานนท์

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชุมเขต แสงเจริญ

กองบรรณาธิการภายใน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปราณิศา บุญคำ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ฟ้า ลิขิตสวัสดิ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุภณัฐ เดชนิรัตติชัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภวินท์ สิริสาลี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศุภวัฒน์ แก้วขาว

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อลิษา สหวัชรินทร์

กองบรรณาธิการภายนอก

รองศาสตราจารย์ภาวดี อังคุสิงห์

อาจารย์ยุทธภูมิ เม้าจินดา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนาศรี สัมพันธ์รักษ์ เพ็ชรยิ้ม

รองศาสตราจารย์ ดร.รุจิโรจน์ อนุามบุตร

อาจารย์โกวิทย์ วาปีศิลป์

อาจารย์วรศักดิ์ เหลืองสุวรรณ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยแม่โจ้

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

มหาวิทยาลัยศิลปากร

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า-

คุณทหารลาดกระบัง

เลขานุการกองบรรณาธิการ

นางสาวสุมิตรา แก้วจันทร์

จัดรูปเล่ม และออกแบบปก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภวินท์ สิริสาลี

จัดทำโดย สาขาวิชาภูมิสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

พิมพ์ที่ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ

ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความภายใน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชุมเขต แสงเจริญ

สาขาวิชาภูมิสถาปัตยกรรม
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทมน เสนานนท์

สาขาวิชาภูมิสถาปัตยกรรม
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภวินท์ สิริสาตี

สาขาวิชาภูมิสถาปัตยกรรม
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความภายนอก

รองศาสตราจารย์ ดร.อริยา อรุณินท์

ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์นิลุบล คล่องเวสสะ

ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อังสนา บุญโยภาส

ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาจารย์ ดร.दनัย ทายตะคุ

ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์ ดร.ฉวีวรรณ เต๋นไพบูลย์

ภาควิชาเคหการ
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ (ต่อ)

รองศาสตราจารย์ ดร.ศนิ ลิ้มทองสกุล	ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนาศรี สัมพันธ์รักษ์ เพ็ชรยิ้ม	ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปานิทัต รัตนวิจิตร	ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
รองศาสตราจารย์ ดร.รุจิโรจน์ อนุามบุตร	ภาควิชาการออกแบบและวางผังชุมชนเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
อาจารย์ ดร.สินีนาด ศุภรัตน์เมธี	ภาควิชาการออกแบบและวางผังชุมชนเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เบญจมาศ กุฎอินทร์	ภาควิชาสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพิชชา โตวิชัย	ภาควิชาสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฤทธิรงค์ จุฑาทฤภูมิกร	คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
อาจารย์ ดร.วรวิทย์ สุเมธ	คณะกรรมการจัดการการท่องเที่ยว (GSTM) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
สารคณะกรรมการ	7
บทคัดย่อ	9
การจัดทำโซนนิ่งด้วยช่วงชั้นโอกาสทางนันทนาการ และการใช้ขีดความสามารถ ในการรองรับได้เพื่อการวางแผน และจัดการแหล่งท่องเที่ยวเกาะล้าน ปณิศา วงศ์มหาดเล็ก กัตติกา กิตติประसार และนฤมล อินทสร	11
โครงการสวนสัตว์แห่งใหม่ในประเทศไทย: บทเรียนจากกระบวนการออกแบบอย่างมีส่วนร่วม ฉมาวงศ์ สุริยจันทร์	13
กระบวนการออกแบบพื้นที่สาธารณะเพื่อรองรับกิจกรรมชุมชน กรณีศึกษาพื้นที่บึงคำศรี อำเภอศรีราชา จังหวัดอุดรธานี เมทินี โคตรดี	15
สถาปัตยกรรมปฏิสังขาร และภูมิทัศน์วัฒนธรรม : ชุมชนมีสติบางกอกน้อย วนิดา หนู่มสุข	17
การออกแบบภูมิสถาปัตยกรรมบนพื้นที่สูง กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านแม่หลองน้อย ศมลวรรณ วรกาญจน์	19
การเรียนรู้โดยการค้นพบของนักศึกษา กรณีศึกษาวิชาปฏิบัติการการออกแบบทางภูมิสถาปัตยกรรม ศุภัชญา ปรีชญคุปต์	21
ความคิด และความคาดหวังต่อภูมิทัศน์ของสถานที่ส่งเสริมสุขภาพของผู้สูงอายุ ในบริบทของ เทศบาลเมือง กรณีศึกษาศูนย์พัฒนาศักยภาพผู้สูงอายุ เทศบาลเมืองแสนสุข จังหวัดชลบุรี ธนาศรี สัมพันธ์รักษ์ เพ็ชรอิม ประภัสรา นาคะ พันธุ์อำไพ และปิยพร สุทธิทรัพย์	23
การถอดบทเรียนพัฒนาการการออกแบบเพื่อคนทั้งมวล ในพื้นที่สาธารณะภายนอกอาคาร กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ภวินท์ สิริสาลี และชุมเขต แสงเจริญ	25

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
ภาคผนวก	27
รายละเอียดโครงการฯ	29
หลักเกณฑ์การเสนอบทความ	33
กำหนดการประชุมวิชาการฯ	36

สารคณะกรรมการ

การประชุมวิชาการครั้งนี้ นับเป็นปีที่ 4 ของความร่วมมืออันเข้มแข็งของบุคลากรสายวิชาการด้านภูมิสถาปัตยกรรม โดยในปีนี้ได้มีการเปลี่ยนชื่อการประชุมจาก การประชุมวิชาการภูมิสถาปัตยกรรม 7 สถาบัน มาเป็น "การประชุมวิชาการระดับชาติสาขาภูมิสถาปัตยกรรม" หรือ "National Conference on Landscape Architecture" (NCLA) เพื่อให้เกิดการเปิดเวทีนำเสนองานวิจัยและองค์ความรู้ทั้งทางวิชาการและวิชาชีพอย่างกว้างขวางมากขึ้น ทั้งยังเป็นก้าวแรกของการจัดทำวารสารวิชาการภูมิสถาปัตยกรรม เล่มแรกของประเทศไทยซึ่งจะตีพิมพ์หลังจากการประชุมวิชาการครั้งนี้เสร็จสิ้นลง

นอกจากนั้น การจัดประชุมวิชาการฯ ร่วมกับการประชุมใหญ่สามัญประจำปีของสมาคมภูมิสถาปนิกประเทศไทย ก็ได้ดำเนินมาอย่างต่อเนื่องตลอด 4 ปีเช่นกัน ความร่วมมือดังกล่าวนับเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยพัฒนาวิชาชีพภูมิสถาปนิกของไทยให้ก้าวไกล และรักษาไว้ซึ่งความเป็นผู้นำทางวิชาชีพในกลุ่มประเทศอาเซียน รวมทั้งต่อยอดองค์ความรู้ในประเด็นสากล นำมาปรับใช้ในบริบทท้องถิ่นเพื่อสร้างสรรค์สภาพแวดล้อมและภูมิทัศน์ที่ยั่งยืนสำหรับทุกชีวิตบนแผ่นดินแห่งนี้ได้อย่างเท่าเทียมซึ่งสอดคล้องกับหัวข้อการประชุมในปีนี้อย่างดีเยี่ยม - “Inclusive Landscape” -

สาขาภูมิสถาปัตยกรรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในฐานะเจ้าภาพหลักของการประชุมวิชาการระดับชาติ สาขาภูมิสถาปัตยกรรม ครั้งที่ 4 ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยเจ้าภาพร่วมทั้ง 6 สถาบัน และมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ที่ส่งบทความเข้าร่วม รวมทั้งสมาคมภูมิสถาปนิกประเทศไทย ที่ได้ให้การสนับสนุนและให้ความร่วมมืออย่างดียิ่งในทุกส่วนการจัดประชุมและการจัดทำวารสารที่จะดำเนินการต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าการนำเสนอผลงานวิชาการในครั้งนี้จะให้ประโยชน์ต่อผู้เข้าร่วมประชุมทุกท่านในทางใดทางหนึ่ง หากมีข้อบกพร่องประการใด คณะผู้จัดต้องขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปราณีตา บุญคำ
ประธานคณะกรรมการจัดประชุมวิชาการ NCLA2019
สาขาวิชาภูมิสถาปัตยกรรม
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
สิงหาคม 2562

INCLUSIVE Landscape

บทคัดย่อ

การประชุมวิชาการระดับชาติ สาขาภูมิสถาปัตยกรรม ครั้งที่ 4
The 4th National Conference on Landscape Architecture - NCLA2019

หัวข้อ “Inclusive Landscape”

วันเสาร์ที่ 31 สิงหาคม 2562 เวลา 12.00 – 16.00 น.

ณ โรงแรมจัสมิน ซิตี้ สุขุมวิท 23

การจัดทำโซนนิ่งด้วยช่วงชั้นโอกาสทางนันทนาการและการใช้ขีดความสามารถ
ในการรองรับได้เพื่อการวางแผนและจัดการแหล่งท่องเที่ยวเกาะล้าน
Recreational Opportunity Spectrum (ROS) Zoning and Use of Carrying
Capacity (CC) for Lan Island's Tourism Planning and Management

ปณิตา วงศ์มหาดเล็ก^{1*} กัตติกา กิตติประสาร² และ นฤมล อินทสร³
Panita Wongmahadlek^{1*}, Kattika Kittiprasan² and Naruemon Intasorn³
^{1,2} คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
³ คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
^{1,2} Faculty of Architecture, Silpakorn University
³ Faculty of Sociology and Anthropology, Thammasat University

* Corresponding author, Email: wongmahadlek_p@silpakorn.edu

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ผลการศึกษางานบริการวิชาการของโครงการศึกษาเพื่อจัดทำโซนนิ่งและการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับได้ (Carrying Capacity) ของแหล่งท่องเที่ยวเกาะล้าน จังหวัดชลบุรี โดยผสานแนวทางการจัดทำโซนนิ่งด้วยการจำแนกช่วงชั้นโอกาสด้านนันทนาการ (Recreation Opportunity Spectrum, ROS) ที่ใช้ในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติประเทศตะวันตกรวมกับแนวทางของประเทศไทย ได้แก่ แผนนโยบายทุกระดับจากระดับประเทศจนถึงระดับท้องถิ่น การใช้ประโยชน์ที่ดิน และทฤษฎีทางภูมิสถาปัตยกรรม เป็นต้น วิจัยวิจัยเป็นแบบผสมวิธีประกอบด้วยการทบทวนวรรณกรรม การสำรวจพื้นที่ การสังเกตการณ์พฤติกรรมและกิจกรรมการท่องเที่ยว ร่วมกับการใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ การสำรวจความคิดเห็น การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติ การสัมภาษณ์เชิงลึก การประชุมระดมความคิดเห็นและการประชุมขับเคลื่อนเชิงนโยบาย เพื่อกำหนดช่วงชั้นโอกาสทางนันทนาการ (ROS) ผลจากการวิจัยทำให้ทราบว่าเกาะล้านมีช่วงชั้นโอกาสทางนันทนาการ (ROS) ที่เหมาะสม 6 ช่วงชั้น คือ แบบสันโดษ แบบกึ่งสันโดษไม่ใช้ยานยนต์ แบบกึ่งสันโดษใช้ยานยนต์ ธรรมชาติดัดแปลง ชนบท และเมือง ซึ่งสอดคล้องกับการจำแนกการใช้ประโยชน์ที่ดินในปัจจุบัน บทความนี้มีประโยชน์ในการเป็นตัวอย่างการประยุกต์ใช้ช่วงชั้นโอกาสด้านนันทนาการและขีดความสามารถในการรองรับได้ในบริบทไทย อีกทั้งเผยให้เห็นข้อจำกัดในการนำโซนนิ่งจากกรอบทางทฤษฎีดังกล่าวไปใช้ให้บรรลุผล และเสนอโอกาสในการพัฒนางานวิจัยเกี่ยวกับช่วงชั้นโอกาสด้านนันทนาการที่เหมาะสมกับบริบทไทย และการพัฒนาแบบจำลองขีดความสามารถในการรองรับได้ใหม่ที่ตอบสนองต่อปัจจัยท้องถิ่นที่เปลี่ยนแปลงไป

คำสำคัญ: การวางแผนการท่องเที่ยว การจัดการแหล่งท่องเที่ยว ขีดความสามารถในการรองรับได้ การจำแนกช่วงชั้นโอกาสทางนันทนาการ เกาะล้าน

Abstract

The main objective of this article is to disseminate academic service findings with regard to a study of zoning and carrying capacity of tourism in Lan Island, Chonburi Province. This study adopts an integrated theoretical framework stemmed from Carrying Capacity (CC), Recreational Opportunity Spectrum (ROS), policies and plans (national to regional, provincial and local levels), land uses, and landscape theories. This study is using mixed method comprising of site survey and observation, questionnaire survey, in-depth and open-end interview, statistic method, remote sensing data and GIS. Policies and brainstorming meetings of stakeholders were conducted to conclude and to endorse zoning and carrying capacity. The research findings reveal that there are six appropriate ROS zonings of Lan Island: Primitive Use Zone, Semi-Primitive Use Zone with Vehicle, Semi-Primitive Use Zone without Vehicle, Roaded Natural, Rural Use Zone and Urban Zone. Benefits of this article are adaptations of ROS and CC in Thai context, limitations of ROS implementation, and opportunities in further researches such as a suitable ROS for Thai context and a new CC model responding to dynamic local factors.

Keywords: Tourism Planning, Tourism Management, Carrying Capacity (CC), Recreational Opportunity Spectrum (ROS), Lan Island

โครงการสวนสัตว์แห่งใหม่ในประเทศไทย:
บทเรียนจากกระบวนการออกแบบอย่างมีส่วนร่วม
The New Thailand Zoo Project: Lessons from Participatory Design Process

ฉมาวงศ์ สุริยจันทร์

Chamawong Suriyachan

ภาควิชาภูมิสถาปัตย์กรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Department of Landscape Architecture, Faculty of Architecture, Chulalongkorn University

Email: Chamawong.S@chula.ac.th

บทคัดย่อ

กระบวนการออกแบบสวนสัตว์สมัยใหม่ในประเทศไทยนั้นมีความซับซ้อนมากในเชิงเทคนิค เนื่องจากโครงการออกแบบขนาดใหญ่ของรัฐจำเป็นต้องบรรลุความต้องการของผู้ใช้ในทุกภาคส่วน ทั้งทางด้านสังคม ด้านกายภาพ และด้านการตลาด จึงใช้การออกแบบที่ทุกคนสามารถมีส่วนร่วม ร่วมออกแบบ หรือร่วมสร้างสรรค์โดยใช้นวัตกรรมการออกแบบที่มีการผลักดันมาจากผู้ใช้ กระบวนการออกแบบของสวนสัตว์แห่งใหม่ ถูกนำมาใช้เป็นกรณีศึกษา เพื่อจะแสดงถึงขั้นตอนการออกแบบ ชี้ให้เห็นถึงแนวคิด อภิปรายผลและสรุปบทเรียนที่ได้จากการออกแบบอย่างมีส่วนร่วม ประสพการณ์ที่ได้จากโครงการออกแบบก่อสร้างสวนสัตว์แห่งใหม่นั้น จะช่วยเป็นส่วนหนึ่งซึ่งนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนในทุกมิติ

คำสำคัญ: โครงการสวนสัตว์แห่งใหม่ กระบวนการออกแบบ การออกแบบอย่างมีส่วนร่วม องค์การสวนสัตว์ฯ ประเทศไทย

Abstract

The design process of the modern zoo in Thailand is highly technical complicated. Since, a large-scale governmental design project requires achieving the need from all sectors: social, physical, and market. It then uses participatory design, co-design or inclusive design using innovative design derived from zoo's users. The design process of the new Thailand zoo project was used as a case study to show the design procedure, illustrate the concepts, discuss the results, and extract lesson learned from the participatory design process. Experience from the new Thailand zoo project design process could potentially contribute to sustainable development in all aspects.

Keywords: New Zoo Project, Design Process, Participatory Design, The Zoological Park Organization: ZPO, Thailand

กระบวนการออกแบบพื้นที่สาธารณะเพื่อรองรับกิจกรรมชุมชน
กรณีศึกษาพื้นที่บึงคำศรี อำเภอสรีธาตุ จังหวัดอุดรธานี

Public space design process to support community activities

A case study of Bung-Kam Sri Sritart district Udon-Thani Province

เมทีนี โคตรดี

Mathinee Khotdee

สาขาภูมิสถาปัตย์กรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ผังเมืองและนฤมิตศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
Lecturer, Landscape Architecture Program, Faculty of Architecture Urban Design and Arts,
Mahasarakham University

E-mail: mathinee.k@msu.ac.th

บทคัดย่อ

พื้นที่บึงคำศรี อำเภอสรีธาตุ จังหวัดอุดรธานี คือพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสัมพันธ์ด้านวิถีชีวิตของชาวอำเภอสรีธาตุตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน พื้นที่บึงคำศรี มีเนื้อที่ประมาณ 152 ไร่ และมีหน่วยงานหลักที่ร่วมดูแลพื้นที่อยู่ 2 หน่วยงานคือ 1) เทศบาลตำบลศรีธาตุ และ 2) องค์การบริหารส่วนตำบลศรีธาตุ

การออกแบบพื้นที่บึงคำศรีต้องอาศัยกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคมของกลุ่มคนต่าง ๆ เช่น ผู้อาวุโส ผู้นำแต่ละชุมชน คนในชุมชนและ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยการทำกิจกรรมกับกลุ่มเป้าหมาย และมีการแบ่งกลุ่มย่อยเพื่อให้ได้ข้อมูลสู่การนำไปวิเคราะห์ผลความเป็นไปได้ในการออกแบบและการจัดการเพื่อพื้นที่บึงคำศรี การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์โดยมีวัตถุประสงค์ในการสร้างการรับรู้ และนำข้อมูลสู่แนวทางการออกแบบพื้นที่สาธารณะเพื่อรองรับกิจกรรมชุมชน เมื่อวิเคราะห์ถึงกระบวนการออกแบบพื้นที่สาธารณะเพื่อรองรับกิจกรรมชุมชน ที่สำคัญคือ การมีส่วนร่วมและการสร้างเครือข่ายเนื่องจากก่อให้เกิดความภาคภูมิใจให้กับชุมชนในการขับเคลื่อนกิจกรรมต่าง ๆ จากผลการสรุปผลการออกแบบพื้นที่บึงคำศรี ทำให้เห็นว่ากระบวนการแบบมีส่วนร่วมเป็นกระบวนการที่สำคัญ ที่ส่งผลให้ชุมชนเกิดความตระหนักถึงความสำคัญของพื้นที่ และส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงการพัฒนาพื้นที่บึงคำศรี อย่างประสิทธิวิภาพ

คำสำคัญ: กระบวนการออกแบบพื้นที่สาธารณะ การมีส่วนร่วม บึงคำศรี

Abstract

The area of Bung Kam Sri, Sritart district, Udon Thani Province has relation with the various communities, especially in terms of a wetland that has affected the way of life of people of Si That District from the past to present. With the area of approximately 152 rai, Bung Kam Sri are separated by two governmental sectors comprising of Sritart Subdistrict Municipality and Sritart Sub-district Administration Organization.

Bung - Kam Sri space design needs the participation of various stakeholders such as, leaders and people of each community and relevant agencies. The participants of the study are divided into sub-groups to collect data, which is analyzed to decide the public design's potentials and establish guidelines for Bung-Kam Sri community's public space design, form the processes of the study. The community's participation and the network are important because the community could be proud of making decision of their own activities. The participation process makes the communities aware of an importance of the area and have influences on the development of Bung-Kam Sri area efficiently.

Keywords: Public Space Design, Participation, Bung-Kam Sri

สถาปัตยกรรมปฏิสังขรณ์ และภูมิทัศน์วัฒนธรรม : ชุมชนมัสยิดบางกอกน้อย
Primary Messages System and Cultural Landscape:
Bangkok Noi Mosque Community

วนิดา หนู่มสุข

Wanida Numsuk

หลักสูตรภูมิสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

Landscape Architecture, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

Email: wanida.nu@kmitl.ac.th

บทคัดย่อ

ชุมชนมัสยิดบางกอกน้อยเป็นชุมชนมุสลิมดั้งเดิมที่มีประวัติความเป็นมายาวนานตั้งแต่ยุคสุโขทัยเป็นราชธานี จนมาถึงกรุงรัตนโกสินทร์ เป็นพื้นที่ภูมิทัศน์วัฒนธรรมที่โดดเด่นจากทั้งพื้นที่ตั้งภูมิสังขรณ์ วัฒนธรรมที่มาจากศาสนาอิสลาม ผสมผสานกับความเป็นชุมชนคนไทยที่ตั้งอยู่ริมน้ำ มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นมากมายกับชุมชนแห่งนี้ ทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก จากการศึกษาพฤติกรรมและการอยู่ร่วมกันของมนุษย์ตามหลักสถาปัตยกรรมปฏิสังขรณ์ ด้วยการลงพื้นที่เพื่อสังเกตการณ์บริบทพื้นที่ภูมิทัศน์และรูปแบบวัฒนธรรม ในชุมชนมัสยิดบางกอกน้อยนี้ พบว่ารูปแบบของภูมิทัศน์ในชุมชนที่เปลี่ยนไปตามกาลเวลา มีความสัมพันธ์โดยตรงทั้งกับวัฒนธรรมอิสลาม ซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรม หรือวิถีชีวิตของคนมุสลิมในชุมชน และความสัมพันธ์กับธรรมชาติในอดีตพฤติกรรมการสร้างปฏิสัมพันธ์ การสร้างสังคม การดำรงชีพ การสร้างขอบเขต การเรียน การเล่น การป้องกันตัว และการปรับตัว ของคนในชุมชนนี้ มีความสัมพันธ์กับธรรมชาติเป็นอย่างมาก ต่างกับปัจจุบันที่การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันระหว่างธรรมชาติและชุมชนหายไป ในขณะที่พฤติกรรมการให้ความสำคัญต่อสถานภาพในสังคม และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามกาลเวลาของคนในชุมชน ยังคงมีเอกลักษณ์อยู่ ส่งผลต่อพื้นที่ทางกายภาพที่ยังสื่อถึงความเป็นภูมิทัศน์วัฒนธรรมของชุมชนมุสลิมนี้ได้อย่างชัดเจน

คำสำคัญ: สถาปัตยกรรมปฏิสังขรณ์ พฤติกรรมมนุษย์ ภูมิทัศน์วัฒนธรรม ชุมชนมุสลิมริมน้ำ

Abstract

Bangkok Noi Mosque Community has a very long and important history from Sukhothai to Rattanakosin's period. Moreover it is a splendid cultural landscape because of specific location, Islamic culture and Thai riverside community. This community has a lot of changes caused by both inside and outside conditions. The result of studying the coexistence of human behavior called Primary Message System (PMS), from observation in landscape areas and culture in this community. It is clear that changes of landscape in the period of time is directly related to Islamic culture, including behaviors or Muslim's way of life and to the relationship with nature. A long time ago, the behaviors; interaction, association, subsistence, territoriality, learning, playing, defense and exploitation of community people are completely related to nature. Unlike at present, a relationship between community and the nature has disappeared. However the behavior; bisexuality concept and temporality of people are still strong identity. As a result, the physical area is clearly conveying the meaning of cultural landscape of this Muslim community.

Keywords: Primary Message System, human behavior, cultural landscape, Muslim's riverside community

การออกแบบภูมิสถาปัตยกรรมบนพื้นที่สูง กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านแม่หลงน้อย Highland Landscape Design, case study: Baan Mae Long Noy School

ศมลวรรณ วรกาญจน์

Samonwan Worrakarn

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ผังเมืองและนฤมิตศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Faculty of Architecture, Urban Design and Creative Arts, Mahasarakham University

E-mail: Samonwan.infinite@gmail.com

บทคัดย่อ

ภูมิสถาปัตยกรรมบนพื้นที่สูง ส่วนใหญ่มักมีลักษณะทางกายภาพเป็นภูเขาหรือพื้นที่ที่มีความสูงกว่าระดับน้ำทะเล 500 เมตรขึ้นไป มีความลาดชันมากกว่า 35% มีปัญหาการชะล้างพังทลายของดิน ผลกระทบของการพังทลายของดินเป็นมากกว่าการสูญเสียที่ดินอุดมสมบูรณ์ การออกแบบวางผังภูมิสถาปัตยกรรมบนพื้นที่สูงจึงจำเป็นต้องทำการศึกษาเรื่องของธรณีวิทยาและการวิเคราะห์ภูมิประเทศในทุก ๆ ปัจจัย เช่น ความลาดชัน ร่องน้ำ สันเขา พืชพรรณ ฯลฯ ทั้งนี้การออกแบบวางผังต้องใช้แนวทางที่เหมาะสมต่อพื้นที่นั้น ๆ เช่น การปรับระดับดิน ประกอบกับเกณฑ์ความลาดเอียงในการพัฒนาพื้นที่ มีการตัดและถมดิน การใช้โครงสร้างกำแพงกันดิน การเลือกใช้พืชพรรณที่เหมาะสมในการยึดหน้าดิน เช่น หญ้าแฝก การเลือกใช้วิธีการปรับพื้นที่ด้วยการบูรณาการระหว่างวิธีการทางธรรมชาติและทางวิศวกรรม เพื่อการใช้งาน แข็งแรงทนทาน มีความงาม กลมกลืนกับสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ ตลอดจนเป็นการประหยัดงบประมาณ อีกทั้งยังช่วยบรรเทาความขัดแย้งในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ สร้างความยั่งยืน เพื่อประโยชน์สูงสุดต่อมนุษย์และสิ่งแวดล้อม บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเสนอแนวความคิดตามหลักการออกแบบภูมิสถาปัตยกรรมบนพื้นที่สูง แล้วนำผลการศึกษาและสำรวจสภาพพื้นที่สำหรับการออกแบบภูมิสถาปัตยกรรมบนพื้นที่สูง ไปประยุกต์ใช้กับกรณีศึกษาโรงเรียนบ้านแม่หลงน้อย

คำสำคัญ: การออกแบบภูมิสถาปัตยกรรม พื้นที่สูง การชะล้างพังทลายของดิน โรงเรียนบ้านแม่หลงน้อย

Abstract

Most highland landscape design, which can be considered for planning or design are generally 500-meter heights above sea level which including natural terrain, mountain or another natural highland. If topography of the highlands has steepness more than 35%, it may be risky for long term planning such as soil erosion, geology's fertility loss. Landscape design and planning should always be concerned on geology study and analysis of existing topography in all aspects such as slope, swale, ridge, planting, etc. Furthermore, the design should also be concerned in proper strategy such as, site grading, cut and fill, retaining wall, selected plants for soil conservative. These landscape strategies are mixed between natural and soft engineering to create sustainability of the nature, which bring most benefits to both man and nature. In conclusion, this study, which is based on landscape architecture courses, aims to present the highland planning, which applied both literature and site survey in highland landscape design of Baan Mae Long Noy School.

Keywords: Landscape Design, Highland, Erosion, Baan Mae Long Noy School

การเรียนรู้โดยการค้นพบของนักศึกษา
กรณีศึกษาวิชาปฏิบัติการการออกแบบทางภูมิสถาปัตยกรรม
Discovery Learning of the Students in Landscape Architecture:
Case studies of landscape architectural design practice

ศุภัชญา ประชญakupต์

Supaschaya Prachchayakup

สาขาวิชาภูมิสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้

Department of Landscape Architecture,

Faculty of Architecture and Environmental Design, Maejo University

Email: Land_koy@hotmail.com

บทคัดย่อ

จากการศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้โดยการค้นพบ ของบรูเนอร์ (Jerome S. Bruner) ผู้วิจัยมีความมุ่งหมายที่จะเสนอการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีดังกล่าว สำหรับการเรียนรู้โดยการค้นพบในวิชาที่มีการเรียนการสอนเกี่ยวกับการออกแบบภูมิสถาปัตยกรรมของนักศึกษาชั้นปีที่สาม การศึกษาของสาขาภูมิสถาปัตยกรรม กำหนดให้มีการเรียนการสอนแบบปฏิบัติการ (Studio teaching) โดยการเรียนรู้และการระดมความคิดของผู้เรียนที่ผ่านกระบวนการลงพื้นที่สำรวจ บริบท สภาพแวดล้อม วิเคราะห์ สังเคราะห์ พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ออกแบบภูมิสถาปัตยกรรมให้เหมาะสม เพื่อฝึกฝนการสร้างแบบจำลองทางความคิด เพื่อช่วยให้เกิดทักษะได้ด้วยวิธีการที่ผู้เรียนใช้เป็นเครื่องมือการค้นพบความรู้ การถ่ายทอดประสบการณ์ด้วยสองลักษณะตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ คือ 1.) พัฒนาการทางด้านความคิด (Iconic representation) 2.) พัฒนาการทางการใช้สัญลักษณ์ (Symbolic representation)

โดยมีกลุ่มเป้าหมายการวิจัย คือ นักศึกษาสาขาวิชาภูมิสถาปัตยกรรม ในรายวิชา ภาส 332 การออกแบบภูมิสถาปัตยกรรม 2 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างคัดเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย ส่วนที่ 1 ทักษะการเรียนรู้ผ่านพัฒนาแบบร่าง ส่วนที่ 2 แบบสอบถามกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมุ่งหวังว่าการเรียนการสอนโดยการค้นพบจะเป็นอีกหนึ่งกระบวนการที่ผู้เรียนมีจะเกิดทักษะกับสิ่งแวดล้อมด้วยตนเองและพัฒนางานออกแบบต่อไปได้ ประกอบด้วยวิชาที่มีการเรียนการสอนแบบสตูดิโอของหลักสูตรที่มีทั้งภาคบรรยายและภาคปฏิบัติที่ต้องตรงงานเป็นรายบุคคล ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ และแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่าง ผลการวิจัยพบว่าการเรียนรู้โดยการค้นพบของผู้เรียนใช้พัฒนาการทางด้านความคิด ร้อยละ 80 เป็นเครื่องมือการค้นพบความรู้ในขั้นพัฒนาแบบร่างทางภูมิสถาปัตยกรรมและผู้เรียนใช้พัฒนาการทางการใช้สัญลักษณ์ ร้อยละ 20 ที่มีทักษะแสดงการร่างสัญลักษณ์ผ่านกระบวนการคิดออกมาสื่อสารกับผู้สอนได้โดยเร็ว ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีผลงานออกแบบเกณฑ์ดีมาก และผลพัฒนาการทางการใช้สัญลักษณ์ ด้วยการเขียนแบบร่าง

สามารถช่วยอธิบายในการแลกเปลี่ยนและเป็นเครื่องมือที่ผู้เรียนทางด้านการออกแบบภูมิสถาปัตยกรรมนำไปใช้ได้เป็นสำคัญ

คำสำคัญ : การเรียนรู้โดยการค้นพบ พัฒนาการทางด้านความคิด พัฒนาการทางการใช้สัญลักษณ์ การออกแบบภูมิสถาปัตยกรรม ผู้เรียน

Abstract

Based on the Theory of Learning by Discovery introduced by Bruner (Jerome S. Bruner), the researcher intended to apply the mentioned theory with the third-year students learning Landscape Architecture by means of Studio Teaching. This approach consisted of 4 steps, namely, surveying contexts and environments, analysis and synthesizing data, and finally developing an idea into a suitable landscape design to practice creating a conceptual model. The teaching focused mainly on the development of the learners' ability and skills to learn, to understand and to create a learning process to use as a tool to discover knowledge by themselves. This theory of learning is based on two assumptions: iconic representation and symbolic representation developments.

The target samples of this study were third-year students, who were learning P. 332: Landscape Architecture and selected by means of a purposive sampling technique. The course of study using Studio Teaching Approach had both lectures on theories and practicum parts, and students' tasks were examined individually by the instructor (researcher) and the students. There were 2 parts of research tools. One was learning skills through drafting development process, a set of questionnaires. This study was expected that the Discovery Learning in Landscape Architecture would help the students initiate their skills with environments by themselves to develop their landscape architecture future and a set of questionnaires.

The results of the study were as follows: Firstly, it was found that the students made use of 80% of their thinking development as a tool to discover their knowledge in the stage of drafting landscape architecture design, and used 20% of their symbolic development showing drafting symbols via thinking process to communicate with their instructors quickly. As a result, their designs were very good. In addition, the results of symbolic development through design drafting could help to explain the exchange of their ideas and could be used significantly as a tool for them in learning landscape architecture design.

Keywords: Learning by Discovery, Iconic Representation Development, Symbolic Representation Development, Landscape Architecture Design, Learners

ความคิดและความคาดหวังต่อภูมิทัศน์ของสถานที่ส่งเสริมสุขภาพของผู้สูงอายุในบริบทของ
เทศบาลเมือง: กรณีศึกษาศูนย์พัฒนาศักยภาพผู้สูงอายุ เทศบาลเมืองแสนสุข จังหวัดชลบุรี
Conceptualisations and Expectations for the Landscape of a Place Designed
for Enhancing the Elderly Well-being in the Municipal Context: a Case Study
of the Elderly Centre, Saensuk Municipality, Chonburi Province

ธนาศรี สัมพันธ์รักษ์ เพ็ชรยิ้ม^{1,2*}, ประภัสรา นาคะ พันธุ์อำไพ^{1,2} และ ปิยพร สุทธิทรัพย์²
Tanasi Samphantharak Petyim^{1,2*}, Prapassara Naka Phanumphai^{1,2} and Piyaphon Sutthisap²

¹ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

¹Department of Landscape, Architecture Faculty of Architecture, Kasetsart University

²หน่วยวิจัยสิ่งแวดล้อมสรรค์สร้างเพื่อสุขภาพ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

²Built Environment for Health Research Unit, Faculty of Architecture, Kasetsart University

* Corresponding author, Email: tanasi.s@ku.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ทำการเก็บข้อมูลควบคู่กับการทำงานออกแบบ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะทำความเข้าใจใน
ความคาดหวัง ความต้องการ ความคิด ประสบการณ์ รวมถึงพฤติกรรมของผู้สูงอายุและบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ
กระบวนการออกแบบและการใช้พื้นที่ภายนอกอาคารในศูนย์พัฒนาศักยภาพผู้สูงอายุซึ่งตั้งอยู่ในบริบทของ
ชุมชนเมืองที่มีการบริหารจัดการโดยหน่วยงานระดับท้องถิ่น นำไปสู่ข้อสังเกตที่เป็นประโยชน์ต่อการออกแบบ
พื้นที่สาธารณะสำหรับผู้สูงอายุในบริบทของไทย สำหรับโครงการออกแบบศูนย์พัฒนาศักยภาพผู้สูงอายุ
เทศบาลเมืองแสนสุข ผู้วิจัยเน้นการเก็บข้อมูลด้วยวิธีสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม ไปพร้อม ๆ กับการรวบรวม
ข้อมูลแวดล้อมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยผู้วิจัยได้เข้าไปคลุกคลีกับผู้เกี่ยวข้องทั้งหมดในฐานะผู้ออกแบบที่ใช้
กระบวนการออกแบบอย่างมีส่วนร่วม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีวิเคราะห์แก่นโครงเรื่องโดยมีทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับ
เอกลักษณ์สถานที่เป็นกรอบหลัก ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า ผู้มีส่วนร่วมในงานวิจัยทั้งกลุ่มผู้สูงอายุและเจ้าหน้าที่
สะท้อนให้เห็นความต้องการสร้างสถานที่ที่มีเอกลักษณ์และตอบรับกับความต้องการเฉพาะของท้องถิ่น มีการ
แสดงออกถึงความรู้สึกของการเป็นเจ้าของ นอกจากนี้ผู้มีส่วนร่วมวิจัยยังสะท้อนให้เห็นความคาดหวังและข้อ
กังวล ผลที่ได้จากงานวิจัยชี้ให้เห็นความสำคัญของการนำบริบทเฉพาะของท้องถิ่นมาเป็นส่วนหนึ่งของข้อควร
พิจารณาในการออกแบบพื้นที่สาธารณะเพื่อการส่งเสริมสุขภาพของผู้สูงวัยควบคู่กับการใช้แนวทางมาตรฐานใน
การออกแบบที่เป็นมิตรกับผู้สูงอายุ

คำสำคัญ: สุขภาวะ การออกแบบอย่างมีส่วนร่วม การออกแบบที่เป็นมิตรกับผู้สูงอายุ เอกลักษณ์ ความผูกพันกับสถานที่

Abstract

Gathering research data in parallel with working on a design project, the research aims to gain insight into the needs, expectations, opinions, experiences as well as behaviours of the elderly and other stakeholders who involved in the design process and will be the users of outdoor spaces in an elderly centre which is operated by a local government of a municipality. In the case of Saensuk Elderly Centre, as part of the designer team, who applied the participatory design process for the project, the researchers conducted participant observation as the main method for the data collection process, additionally relevant evidence in different forms was gathered. By using thematic analysis method, the data were scrutinised and analysed into themes. Theories related to the issues of place and identity were applied as the main conceptual framework. The results show that both the elderly and the local personnel shared a dream of a place that can show certain local characteristics and respond to their needs. A sense of belonging was also expressed. Furthermore, expectations and concerns are considered as a common issue reflected by participants in different groups. The findings underline the importance of the design consideration emerged from particular local contexts which should be elaborately blended together with the standard guideline for age-friendly design when designing a public open space for the older people.

Keywords: well-being, participatory design, age-friendly design, identity, place attachment

การถอดบทเรียนพัฒนาการการออกแบบเพื่อคนทั้งมวล ในพื้นที่สาธารณะภายนอกอาคาร
กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต

Knowledge Management of Universal Design Development in Outdoor
Public Space: Case Study of Thammasat University Rangsit Campus

ภวินท์ สิริสาลิ^{1*} และ ชูมเขต แสงเงจริณ²

Pawin Sirisali^{1*} and Choomket Sawangjaroen²

^{1,2} สาขาวิชาภูมิสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

^{1,2} Division of Landscape Architecture, Faculty of Architecture and Planning,
Thammasat University

* Corresponding author, Email: pawinsirisali@hotmail.com

บทคัดย่อ

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เริ่มโครงการรับตรงนักศึกษาพิการตั้งแต่ปีการศึกษา 2546 แต่พบว่า นักศึกษาพิการร้อยละ 70 ไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานของมหาวิทยาลัย ซึ่งเกิดจากนักศึกษาพิการขาดสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นเพื่อสนับสนุนให้สามารถศึกษาได้ใกล้เคียงกับนักศึกษาทั่วไป โดยเฉพาะในพื้นที่สาธารณะภายนอกอาคาร มหาวิทยาลัยจึงได้พัฒนาพื้นที่ตามแนวคิดการออกแบบเพื่อคนทั้งมวลเพื่อรองรับนักศึกษาพิการ และคนทุกกลุ่มมาจนถึงปัจจุบัน บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อถอดบทเรียนพัฒนาการการออกแบบเพื่อคนทั้งมวล ในพื้นที่สาธารณะภายนอกอาคาร กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต โดยเน้นการจัดการความรู้ผ่านกระบวนการวิเคราะห์เนื้อหา ผลสรุป คือ มีการพัฒนา 3 ระยะ ได้แก่ 1.ระยะเริ่มต้นที่การดำเนินการยังไม่ชัดเจน 2.ระยะนโยบายเข้มแข็งและมีเป้าหมายชัด และ 3.ระยะเห็นผลที่มีการดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม และมีข้อเสนอแนะเพื่อการประยุกต์ใช้ในอนาคต คือ 1) คำนี้ถึงแผนการดูแลรักษา งบประมาณ บุคคลากร ความรู้ 2) มีการศึกษาพื้นที่การใช้งานหลักของนักศึกษาพิการ 3) คำนี้ถึงการเชื่อมต่อของระบบทางเดินรวม 4) คำนี้ถึงความเท่าเทียมกันทางการใช้งานและสังคม และ 5) คำนี้ถึงความปลอดภัยในการใช้งาน

คำสำคัญ: นักศึกษาพิการ พื้นที่สาธารณะภายนอกอาคาร การออกแบบเพื่อคนทั้งมวล มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

Abstract

Since the academic year of 2003, Thammasat University has accepted students with disabilities. However, university's record demonstrates that 70 percent of the disabled students did not pass the standard evaluation due to lacking of the necessary facilities to support their study especially outdoor public areas. The university, therefore, developed areas, which apply universal design principles to support students with disabilities and all groups of people. The article aims to investigate a development of area with universal design principles in outdoor public areas of Thammasat University Rangsit campus. The study focuses on knowledge management and content analysis process. The study can conclude that there are 3 periods of development comprising of 1) The initial period; 2) The strong policy period, and 3) The effective period. According to the study's outcomes, future research can include the following: 1) Maintenance plan, budget staff, and knowledge management; 2) Study of main usage areas; 3) Pedestrian connection; 4) Equality in use and society, and 5) Safety.

Keywords: Student with Disability, Outdoor Public Space, Universal Design, Thammasat University

ภาคผนวก

การประชุมวิชาการระดับชาติ สาขาภูมิสถาปัตยกรรม ครั้งที่ 4
The 4th National Conference on Landscape Architecture - NCLA2019

รายละเอียดโครงการประชุมวิชาการระดับชาติ สาขาภูมิสถาปัตยกรรม ครั้งที่ 4
The 4th National Conference on Landscape Architecture – NCLA2019

หัวข้อ “Inclusive Landscape”

วันเสาร์ที่ 31 สิงหาคม 2562 เวลา 12.00 – 16.00 น.

ณ โรงแรมจัสมิน ซิตี้ สุขุมวิท 23

1. แนวคิด “Inclusive Landscape”

“ภูมิสถาปัตยกรรม เป็นวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับการนำปัจจัยทางศิลปะ ธรรมชาติ วิศวกรรมศาสตร์ และสังคมวิทยา มาบูรณาการเพื่อแก้ปัญหาเกี่ยวกับการจัดผืนแผ่นดินและที่ว่าง (Spaces) เพื่อความมั่นคงปลอดภัย ความผาสุกและสวัสดิภาพของมนุษย์”

ศาสตราจารย์กิตติคุณ เดชา บุญค้ำ

ศิลปินแห่งชาติสาขาทัศนศิลป์ (ภูมิสถาปัตยกรรม)

วิชาชีพภูมิสถาปัตยกรรม มีคำจำกัดความที่ชัดเจนถึงประโยชน์ที่เกิดขึ้นโดยตรงต่อ “มนุษย์” สอดคล้องกับงานในศาสตร์อื่น ๆ ทางสถาปัตยกรรม หากแต่สิ่งที่ทำให้ภูมิสถาปัตยกรรมแตกต่างจากศาสตร์อื่น นั่นคือ หัวใจสำคัญของงานที่สัมพันธ์อย่างแนบแน่นกับประกอบทางธรรมชาติทั้งสิ่งมีชีวิตและไม่มีชีวิตบนโลกใบนี้

ในปัจจุบัน ประชากรมนุษย์เพิ่มจำนวนขึ้น สังคมเมืองขยายตัวมากขึ้น พร้อม ๆ กับการเรียกร้องซึ่งสิทธิและความเท่าเทียมทางสังคมที่ครอบคลุมในทุก ๆ มิติ ศาสตร์ภูมิสถาปัตยกรรมที่มุ่งเน้นการสร้างสภาพแวดล้อมเพื่อความผาสุกของมนุษย์ย่อมต้องการการพัฒนาต่อยอด ความท้าทายของวิชาชีพภูมิสถาปัตยกรรมไม่ใช่เพียงการสร้างสุนทรียภาพ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้กับผู้คนส่วนใหญ่ในเมืองเพียงเท่านั้น หากแต่ต้องเอื้อเพื่อและสร้างโอกาสให้กับคนทุกกลุ่ม ทุกเพศ ทุกวัย อย่างไรข้อจำกัด นอกจากนั้น ความเท่าเทียมทางสังคม ก็มิอาจจำกัดอยู่เพียงแค่สังคมของมนุษย์อีกต่อไป เนื่องจากในปัจจุบัน “สวัสดิภาพของมนุษย์” เริ่มสั่นคลอนด้วยปัญหาสภาพแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อมนุษย์ชาติอย่างรุนแรงขึ้น ด้วยเหตุนี้ งานภูมิสถาปัตยกรรมจึงมีอาจขีดเส้นแบ่งระหว่าง “การพัฒนาเพื่อประโยชน์ของมนุษย์” และ “การอนุรักษ์เพื่อประโยชน์ของธรรมชาติ” ได้อีกแล้ว

งานภูมิสถาปัตยกรรมที่ดีจะต้องเป็นเครื่องมือที่ให้ประโยชน์ต่อมนุษย์ทุกกลุ่มไปพร้อม ๆ กับประโยชน์ต่อสิ่งมีชีวิตอื่นและองค์ประกอบทั้งหมดบนโลกใบนี้ เพื่อสร้าง “ระบบนิเวศของมนุษย์” ที่สมดุล เท่าเทียม และยั่งยืนอย่างแท้จริง

2. หลักการและเหตุผล

สาขาภูมิสถาปัตยกรรม เป็นสาขาวิชาชีพการออกแบบเฉพาะทาง และยังเป็นหนึ่งในสี่สาขาวิชาชีพควบคุมภายใต้พระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. 2543 เป็นสาขาวิชาที่สำคัญในการผลิตนักวิชาการและนักวิชาชีพที่เป็นส่วนสำคัญในการสร้างสรรค์ดูแลสภาพแวดล้อม นอกจากนี้ วิชาชีพภูมิสถาปัตยกรรม ถือเป็นหนึ่งในวิชาชีพสถาปัตยกรรม ซึ่งเป็นหนึ่งในแปดสาขาวิชาชีพที่มีการตกลงให้เคลื่อนย้ายหรือแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศสมาชิกในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ได้ ในปัจจุบันนี้ สาขาวิชาชีพภูมิสถาปัตยกรรมยังเป็นสาขาวิชาที่มีความโดดเด่น และมีความต้องการสูงทั้งในระดับประเทศและระดับอาเซียน การถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความรู้ในสาขาฯ จึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาองค์ความรู้อย่างบูรณาการและครอบคลุม เพื่อให้เกิดการพัฒนาสาขาภูมิสถาปัตยกรรมอย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของโลกได้อย่างทันท่วงที

การนำเสนอผลงานวิชาการต่อที่ประชุมวิชาการนอกจากจะเป็นการเผยแพร่ผลงานสู่สาธารณชนให้ได้รับทราบแล้ว ยังเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นร่วมกันระหว่างอาจารย์ นักวิชาการ นักวิจัย ภูมิสถาปนิก ผู้ที่เกี่ยวข้องในสาขาภูมิสถาปัตยกรรม และบุคคลทั่วไปที่มีความสนใจ อันจะนำไปสู่การพัฒนาผลงานวิชาการสาขาภูมิสถาปัตยกรรมให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น สาขาวิชาภูมิสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และการผังเมือง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ร่วมกับสถาบันการศึกษาที่มีการเรียนการสอนในสาขาวิชาภูมิสถาปัตยกรรมอีก 6 สถาบัน ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยมหาสารคาม และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เล็งเห็นความสำคัญของการเผยแพร่ผลงานวิชาการในสาขาภูมิสถาปัตยกรรมสู่สาธารณชน ในระดับชาติ จึงจัดการประชุมวิชาการระดับชาติ สาขาภูมิสถาปัตยกรรม ครั้งที่ 4 (The 4th National Conference on Landscape Architecture – NCLA2019) หัวข้อ “Inclusive Landscape” ขึ้น ในวันเสาร์ที่ 31 สิงหาคม พ.ศ. 2562 เพื่อเปิดโอกาสให้อาจารย์ นักวิชาการ และนักวิจัยในสาขาภูมิสถาปัตยกรรม ได้มีโอกาสเผยแพร่ผลงานวิชาการ เพื่อให้เกิดการพัฒนาเชิงวิชาการในสาขาภูมิสถาปัตยกรรมอันจะเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติต่อไป

3. วัตถุประสงค์

3.1 เพื่อให้อาจารย์ นักวิชาการ และนักวิจัยในสาขาภูมิสถาปัตยกรรมได้เผยแพร่ผลงานวิชาการ อาทิ บทความวิชาการ ผลงานวิจัย และผลงานสร้างสรรค์ เป็นต้น

3.2 เพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพงานวิชาการ และนำไปสู่การพัฒนาองค์ความรู้สาขาภูมิสถาปัตยกรรมเพื่อต่อยอดสู่การพัฒนาวิชาชีพได้อย่างเหมาะสม

3.3 เพื่อให้อาจารย์ นักวิชาการ นักวิจัย ภูมิสถาปนิก ผู้ที่เกี่ยวข้องในสาขาภูมิสถาปัตยกรรม และบุคคลทั่วไปที่มีความสนใจ ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นทางวิชาการร่วมกัน

4. การส่งผลงานและนำเสนอผลงาน

การนำเสนอผลงานมี 2 รูปแบบ ได้แก่ การนำเสนอผลงานด้วยโปสเตอร์ (Poster Presentation) และการนำเสนอผลงานด้วยวาจา (Oral Presentation) โดยทั้งสองรูปแบบการนำเสนอผลงาน จำเป็นต้องส่งบทความฉบับเต็ม (Full Paper) ตามเอกสารแนบหลักเกณฑ์การเสนอบทความ

ผู้ส่งผลงานสามารถลงทะเบียนนำเสนอผลงาน พร้อมกับส่งบทความฉบับเต็ม ผ่านทาง Google Form ที่ลิงก์ <https://forms.gle/iCAocvtQQCmHcr1k7> หรือ QR Code ที่แนบมานี้ โดยต้องระบุรูปแบบการนำเสนอผลงานที่ต้องการใช้ในวันประชุมวิชาการด้วย

5. การกำหนดส่งผลงาน

กำหนดส่งบทความภายใน วันศุกร์ที่ 14 มิถุนายน พ.ศ. 2562

6. การตีพิมพ์บทความ

บทความที่ได้รับการพิจารณาให้นำเสนอในงานประชุมวิชาการระดับชาติ สาขาภูมิสถาปัตยกรรม ครั้งที่ 4 (The 4th National Conference on Landscape Architecture – NCLA2019) จะได้รับการตีพิมพ์ในหนังสือรวบรวมบทความย่อ (Abstract Book) และจะได้รับการพิจารณาตีพิมพ์ในหนังสือประมวลบทความในการประชุมทางวิชาการ (Proceedings) หรือวารสารทางวิชาการ (Academic Journal) ต่อไป

7. ผู้เข้าร่วมประชุม

7.1 ผู้เข้าร่วมประชุมและเสนอผลงานเป็นอาจารย์ นักวิชาการ และนักวิจัยจากสถาบันการศึกษาที่มีการเรียนการสอนในสาขาวิชาภูมิสถาปัตยกรรม

7.2 ผู้เข้าฟังการนำเสนอผลงานเป็นภูมิสถาปนิก อาจารย์ นักวิชาการ นักวิจัย นิสิตนักศึกษา สาขาวิชาภูมิสถาปัตยกรรม และผู้สนใจทั่วไป

8. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

8.1 ผลงานวิชาการของอาจารย์ นักวิชาการ และนักวิจัยในสาขาวิชาภูมิสถาปัตยกรรมได้เผยแพร่สู่สาธารณะ

8.2 อาจารย์ นักวิชาการ นักวิจัย ภูมิสถาปนิก ผู้ที่เกี่ยวข้องในสาขาภูมิสถาปัตยกรรม และบุคคลทั่วไปที่มีความสนใจ ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นทางวิชาการร่วมกัน

8.3 ผลงานวิชาการในสาขาภูมิสถาปัตยกรรมได้รับการพัฒนาและถ่ายทอด นำไปสู่การพัฒนองค์ความรู้และต่อยอดสู่การพัฒนาวิชาชีพภูมิสถาปนิก

9. รายละเอียดและติดต่อสอบถามเพิ่มเติม

Facebook : fb.me/NCLA.Thailand

Email : ncla.thailand@gmail.com

สาขาวิชาภูมิสถาปัตย์กรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต

คุณสุมิตรา แก้วจันทร์

โทร: 0-2986-9434 ต่อ 4014

หลักเกณฑ์การเสนอบทความ

โครงการประชุมวิชาการระดับชาติ สาขาภูมิสถาปัตยกรรม ครั้งที่ 4

The 4th National Conference on Landscape Architecture – NCLA2019

หัวข้อ “Inclusive Landscape”

การส่งบทความฉบับเต็ม (Full Paper)

- จัดทำต้นฉบับในรูปแบบของไฟล์ MS-Word ความยาว 8 - 15 หน้า (ไม่รวมบทคัดย่อ) พร้อมบทคัดย่อภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ความยาวรวมกันไม่เกิน 1 หน้า A4 ด้วยตัวอักษร TH Sarabun New ขนาด 14 pt. ยกเว้นชื่อบทความให้ใช้ตัวอักษรขนาด 18 pt. ระยะห่างบรรทัด (Line Spacing) แบบหนึ่งบรรทัด (Single) พร้อมคำสำคัญภาษาไทยและภาษาอังกฤษอย่างละ 3 - 5 คำ
- การตั้งค่าหน้ากระดาษ ให้เว้นขอบกระดาษ ด้านบน - ล่าง - ซ้าย - ขวา ด้านละ 2.54 ซม. (1 นิ้ว) และจัดเป็น 1 คอลัมน์
- บทความที่มีภาพประกอบ ให้แทรกรูปลงในเนื้อหาบทความตรงตำแหน่งที่ต้องการอธิบาย พร้อมใส่คำอธิบายว่า ภาพที่ (ตัวหนา) ระบุหมายเลขภาพ ระบุเนื้อหาที่ต้องการอธิบาย พร้อมระบุที่มาของภาพ แบบ นาม-ปี

ตัวอย่าง ภาพที่ 1 ผังบริเวณ (สมชาย,2562)

Figure 1 Site Planning (Somchai,2019)

- การเตรียมไฟล์ภาพประกอบ ให้บันทึกไฟล์รูปภาพในแฟ้ม (Folder) และตั้งชื่อไฟล์รูปภาพโดยระบุหมายเลขภาพที่สัมพันธ์กับเนื้อหา ทั้งนี้ไฟล์ภาพต้องมีความละเอียดไม่น้อยกว่า 300 dpi ในรูปแบบของไฟล์ .JPG, .PSD, .PNG, .TIF, .BMP (ตัวอย่าง Figure 01)
- ในกรณีที่บทความมีแผนภูมิ (Chart), แผนผัง (Plan), แบบสถาปัตยกรรม (Architectural Drawing), แผนที่ (Map), แผนภาพ (Diagram) ต้องแนบไฟล์ดังกล่าวในรูปแบบของไฟล์ .JPG, .PSD, .PNG, .TIF, .BMP หรือ .AI ทั้งนี้ไม่สามารถใช้การสร้างแผนภาพ (Diagram), การโยงเส้น, การสร้างกล่องข้อความ และการใส่เนื้อหาข้อความบนรูปภาพในลักษณะที่เป็นวัตถุ (Object) ในเอกสาร Ms-Word ได้
- รูป (Photograph), แผนภูมิ (Chart), แผนผัง (Plan), แบบสถาปัตยกรรม (Architectural Drawing), แผนที่ (Map), แผนภาพ (Diagram) ที่นำมาใช้ประกอบบทความต้องไม่ละเมิดลิขสิทธิ์ใด ๆ

- บทความที่เป็นงานแปลหรือเรียบเรียงต้องอ้างอิงที่มาโดยละเอียด และต้องได้รับอนุญาตจากต้นฉบับ
- ให้ใช้ระบบการอ้างอิงตามแบบของ APA (American Psychological Association)
- การจัดส่งบทความให้ส่งไฟล์ต้นฉบับบทความ ประกอบด้วย ไฟล์บทความ และรูปประกอบทั้งหมด แนบมาในแบบฟอร์มลงทะเบียนนำเสนอผลงาน ผ่านทาง Google Form ที่ลิงก์ <https://forms.gle/iCAocvtQQcmHcr1k7> หรือ QR Code ที่แนบมานี้
- กองบรรณาธิการของสวนสลิทไม่รับพิจารณาบทความที่ได้รับการตีพิมพ์หรืออยู่ในระหว่างรอรับการพิจารณาจากวารสารหรือแหล่งอื่น ๆ

กำหนดส่งบทความภายในวันศุกร์ที่ 14 มิถุนายน พ.ศ. 2562

ส่วนประกอบของบทความ ประกอบด้วย

- ชื่อบทความ (Title) ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- ชื่อ-สกุล ผู้วิจัยทุกท่าน (Authors) ไม่ต้องระบุ คำนำหน้า ตำแหน่งทางวิชาการ ชั้นยศ
- ตัวเลขยก ให้เขียนไว้บนท้ายนามสกุล เพื่อระบุตำแหน่ง คณะวิชา หน่วยงานที่สังกัด ในบรรทัดถัดจากชื่อผู้วิจัย
- บทคัดย่อ (Abstract) ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ควรสั้นตรงประเด็น
- บทนำ (ความเป็นมา ความสำคัญและมูลเหตุที่นำไปสู่การวิจัย)
- วัตถุประสงค์ (Objective)
- วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methodology) เป็นการอธิบายวิธีการดำเนินการวิจัย เครื่องมือ ประชากร กลุ่มตัวอย่าง วิธีเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล ควรเสนอรูปแบบและแสดงขั้นตอนอย่าง กระชับและชัดเจน
- สรุปผลการวิจัย (Result) ควรเสนอผลอย่างชัดเจน น่าสนใจ ตรงประเด็น เป็นผลที่ค้นพบ
- อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ (Suggestion) ที่ได้จากการวิจัย การนำไปใช้ประโยชน์และข้อเสนอแนะต่าง ๆ
- เอกสารอ้างอิง (References) ระบุแหล่งอ้างอิงที่สำคัญ เท่าที่จำเป็น เท่าที่ปรากฏในโปสเตอร์ (อ้างอิงภายในเนื้อหา ใช้ระบบนาม-ปี และหน้า APA Style)
- กรณีไม่ใช่บทความวิจัยสามารถปรับแก้ไขได้ตามความเหมาะสม เพื่อแสดงความลุ่มลึกในการเขียนบทความนั้น ๆ

การพิจารณาบทความ

- การประเมินบทความ บทความที่ได้รับการพิจารณาตีพิมพ์จะต้องผ่านการประเมินบทความจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกในสาขาที่มีความเชี่ยวชาญจำนวน 2 ท่าน ในลักษณะ Double Blind
- การแจ้งผลการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ กองบรรณาธิการจะดำเนินการส่งผลการประเมินกลับไปยังผู้เขียนผ่านทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ภายใน 14 วันทำการ หรือหลังจากได้รับการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิครบถ้วน
- การแก้ไขบทความ และส่งกลับยังกองบรรณาธิการ หลังจากได้รับการแจ้งผลจากกองบรรณาธิการให้ผู้เขียนปรับแก้ไขบทความตามคำแนะนำของผู้ประเมิน และส่งไฟล์ที่แก้ไขกลับมายังกองบรรณาธิการทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ภายใน 5 วัน

การนำเสนอผลงานด้วยวาจา (Oral Presentation)

ขอให้ผู้นำเสนอผลงานจัดเตรียมไฟล์ Power Point หรือ .PDF เพื่อให้นำเสนอในวันงาน (เวลาในการนำเสนอบทความ 10-15 นาที) ขอให้จัดส่งไฟล์ดังกล่าวมาทางอีเมล ncla.thailand@gmail.com ภายในวันพุธที่ 28 สิงหาคม พ.ศ. 2562

การนำเสนอผลงานด้วยโปสเตอร์ (Poster Presentation)

ขอให้ผู้เสนอผลงาน จัดทำโปสเตอร์ ขนาด A0 เพื่อนำมาติดตั้งในพื้นที่ ๆ จัดไว้ในวันงานประชุมวิชาการระดับชาติ สาขาภูมิสถาปัตยกรรม ครั้งที่ 4 วันเสาร์ที่ 31 สิงหาคม พ.ศ. 2562 ณ โรงแรมจัสมิน ซิตี้ สุขุมวิท 23 (วันและเวลา สำหรับการติดตั้งจะแจ้งให้ทราบอีกครั้งภายหลัง)

รายละเอียดการจัดทำโปสเตอร์

กระดาษ	ขนาดกระดาษ A0
ความยาวของบทความ	ไม่เกิน 1 กระดาษ A0 ทั้งนี้รวมรูปภาพ ตาราง และเอกสารอ้างอิง
ระยะขอบ	ขอบบน (Top Margin) ขอบล่าง (Bottom Margin) ขอบซ้าย (Left Margin) และขอบขวา (Right Margin) 2.54 ซม. (1 นิ้ว)
รูปแบบตัวอักษร	TH Sarabun New/PSK, Cordia New, Tahoma, Arial, Times New Roman
ความละเอียด	300 Pixels/inch

กำหนดการ
การประชุมวิชาการระดับชาติ สาขาภูมิสถาปัตยกรรม ครั้งที่ 4
The 4th National Conference on Landscape Architecture - NCLA2019
หัวข้อ “Inclusive Landscape”
วันเสาร์ที่ 31 สิงหาคม 2562 เวลา 12.00 – 16.00 น.
ณ ห้องประชุมชาภูระ ชั้น L โรงแรมจัสมิน ซิตี้ สุขุมวิท 23

12.00 – 12.45 น. ลงทะเบียน

12.30 – 12.45 น. การนำเสนอบทความแบบโปสเตอร์

ชื่อบทความ	ผู้แต่ง
การออกแบบภูมิสถาปัตยกรรมบนพื้นที่สูง กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านแม่หลองน้อย	ศมสารวรรณ วรรกาญจน์
ความคิดและความคาดหวังต่อภูมิทัศน์ของสถานที่ส่งเสริมสุขภาพของผู้สูงอายุในบริบทของเทศบาลเมือง: กรณีศึกษาศูนย์พัฒนาศักยภาพผู้สูงอายุ เทศบาลเมืองแสนสุข จังหวัดชลบุรี	ธนาศรี สัมพันธ์รักษ์ เพ็ชรยิ้ม, ประภัสรา นาคะ พันธุ์อัฒไพ และ ปิยพร สุทธิทรัพย์

12.45 – 13.00 น. กล่าวเปิดงาน

13.00 – 15.00 น. การนำเสนอบทความแบบบรรยาย

เวลา	ชื่อบทความ	ผู้แต่ง
13.00 – 13.20 น.	การจัดทำโซนนิ่งด้วยช่วงชั้นโอกาสทางนันทนาการและการใช้ขีดความสามารถในการรองรับได้เพื่อการวางแผนและจัดการแหล่งท่องเที่ยวเกาะล้าน	ปณิตา วงศ์มหาดเล็ก, กัตติกา กิตติประสาร และนฤมล อินทสร
13.20 – 13.40 น.	โครงการสวนสัตว์แห่งใหม่ในประเทศไทย: บทเรียนจากกระบวนการออกแบบอย่างมีส่วนร่วม	ฉมาวงศ์ สุริยจันทร์
13.40 – 14.00 น.	กระบวนการออกแบบพื้นที่สาธารณะเพื่อรองรับกิจกรรมชุมชน กรณีศึกษาพื้นที่บึงคำศรี อำเภอศรีธาตุ จังหวัดอุดรธานี	เมทินี โคตรดี
14.00 – 14.20 น.	สถาปัตยกรรมปฏิสังขาร และภูมิทัศน์วัฒนธรรม : ชุมชนมัสดิบบางกอกน้อย	วนิดา หนุ่มสุข
14.20 – 14.40 น.	การเรียนรู้โดยการค้นพบของนักศึกษา กรณีศึกษาวิชาปฏิบัติการการออกแบบทางภูมิสถาปัตยกรรม	ศุภัญญา ปรัชญคุปต์
14.40 – 15.00 น.	การถอดบทเรียนพัฒนาการออกแบบเพื่อคนทั้งมวล ในพื้นที่สาธารณะภายนอกอาคาร กรณีศึกษามหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต	ภวิษฐ์ สิริสาลี และชุมเขต แสงวงเจริญ

15.00 – 15.15 น. จบการประชุมวิชาการฯ และร่วมรับประทานอาหารว่าง

NCA 2019

สมาคมภูมิสถาปนิกประเทศไทย
Thai Association of Landscape Architects